З А К О Н О П Р О Е К Т

за изменение на Закона за Българската народна банка

Обн., ДВ, бр. 46 от 10 юни 1997 г., доп., бр. 49 и 153 от 1998г., изм. и доп., бр. 20 и 54 от 1999 г., изм., бр.109 от 2001 г., изм.и доп., бр. 45 от 2002 г.; бр. 10 и 39 от 2005 г.; бр.37 и 59 от 2006г., бр.108 от 2006 г.; изм., бр. 52 и 59 от 2007г.; изм. и доп., бр. 24, 42 и 44 от 2009г.; изм., бр. 97 и 101 от 2010 г.; изм., бр. 48 от 2015 г.,

Параграф първи: В чл.12, ал. 8, се изменя така: *„Управителят, подуправителите и членовете на управителния съвет на БНБ се назначават въз основа на избор от Народното събрание, по реда на Кодекса на труда. Размерът на трудовото им възнаграждение се определя от Управителния съвет на БНБ. Същото не може да бъде по-високо от възнаграждението на председателя на Народното събрание.*

Управителят, подуправителите и членовете на управителния съвет на БНБ декларират заплатите си и всички бонуси в Сметната палата“.

Параграф втори: В чл. 23, ал.3, се изменя така: *„Трудовото възнаграждение на служителите на БНБ се определя от Управителния съвет, но то не може да е по-високо от възнаграждението на председателя на Народното събрание.*

Вносител:

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение на Закона за Българската народна банка

Предложеният за изменение **чл 12, ал.8**, *гласи: „Отношенията между Българската народна банка и управителя и подуправителите се уреждат с договори за управление, които се сключват по ред, определен от управителния съвет".*

До момента правоотношенията между Българската народна банка и управителя и подуправителите възникват въз основа на избор от Народното събрание, регламентирани с договори за управление . В тази връзка е уместно да се спомене, че Договорите за управление са инструмент за регулиране на отношения, чийто предмет на дейност произтича от Търговския закон. По този ред се управляват акционерни дружества, ООД и др. правни субекти, извършващи търговска дейност.

БНБ обаче не представлява такъв правен субект. Тя не е нито търговско дружество, нито кредитна институция, чието управление собствениците-акционери възлагат с договор за водене на техните дела. Нейните функции и отговорности са посочени изрично в Закона за БНБ. Ако има необходимост от тяхното доуточняване, това трябва да е публично и да става с нормативен акт, какъвто договорът за управление не представлява.

Практиката показва, че този ред, както и съдържанието на договорите, остават публично неизвестни и дори министърът на финансите и ръководството на Сметната палата не знаят как на практика се гарантира изпълнението на отговорностите, вменени в Закона за БНБ.

Не е логично функции и отговорности, за които се заплаща от бюджета на БНБ, формиран с активи на българската държава, да бъдат засекретявани. Централната банка на всяка страна е неразделна част от институциите на държавното управление и в тази посока има достатъчно текстове от ЗБНБ, които го потвърждават.

Поради това е целесъобразно към **чл. 12** да се създаде нова **ал. 8,** която гласи:

„Управителят, подуправителите и членовете на Управителния съвет на БНБ се назначават въз основа на избор от Народното събрание, по реда на Кодекса на труда. Размерът на трудовото им възнаграждение се определя от Управителния съвет. Същото не може да бъде по-високо от възнаграждението на председателя на Народното събрание.

Управителят, подуправителите и членовете на Управителния съвет декларират заплатите си и всички бонуси в Сметната палата".

В сега действащия **член 23** от Закона за Българската народна банка е записано следното:

Чл. 23. (3) *„Трудовото възнаграждение на служителите на банката се определя от управителния съвет, но то не може да е по-ниско от средното възнаграждение на служители със съответни функции в други банки в страната".*

Според информацията, с която разполагам, възнаграждението на управителя на БНБ и на подуправителите се определя като средна величина от възнагражденията на главните изпълнителни директори на Уникредитбулбанк – около 50 хил. лв на месец, ДСК – около 45 хил. лв на месец, Пощенска банка – около 45 хил. лв.

До 2007 г. управителят на БНБ е получавал 8 хил. лева месечно възнаграждение, плюс 3 хил. лева като член на УС на БНБ. По закон му е вменено задължението да бъде и управител на УС. Подуправителите са получавали по 7 хил. лева, плюс 3 хил. лева като членове на УС на БНБ. Отделно, по различни пера и критерии за краен годишен финансов резултат, са получавали доплащания или бонуси.

Като народен представител получих информация, според която подуправителите на БНБ са получавали по 40 хил. лева месечно възнаграждение, плюс заплащане за работата им като членове на УС на БНБ. Бившият управител на БНБ Иван Искров е получавал около 45 хил. лева, т.е. с 10 % повече от подуправителите.

Тъй като на всеки шест месеца частните банки подават информация в БНБ за заплатите по категории персонал – изпълнителни директори, директори, ръководители на направления и дирекции, главни експерти, експерти, сега действащият **чл. 23, ал.3,** позволява заплатите в БНБ да са съизмерими с тези в търговските банки.

Както вече споменах, заплатите в БНБ не са публично известни. Досегашният управител на националната банка и подуправителите не са включвали възнагражденията си, получавани по договора за управление, в официално подаваните декларации в Сметната палата – посочвани са само суми, получавани от други източници.

Формирането на работните заплати в БНБ се отличава от формулите, прилагани за заплатите на служителите в държавната администрация. Така например заплатите на служителите в Комисията за финансов надзор се базират на скалата на заплатите в Народното събрание, като председателят на КФН получава месечно възнаграждение, равняващо се на 90 % от възнаграждението на председателя на НС.

Всичко това ми дава основание да предложа изменения в Закона за БНБ, в частта му за вида и размера на трудовите възнаграждения в БНБ. Намирам за обществено справедливо работещите в националната банка да имат за сравнение заплащането в Народното събрание - като най-високото трудово възнаграждение в националната банка бъде съизмеримо със заплатата на председателя на българския парламент.

Вносител: